

CLAIMCODE COMPLIANCE STATEMENT STICHTING (GELIJK)WAARDIG HERSTEL

Inleiding

De Stichting (Gelijk)waardig Herstel (de “**Stichting**”) onderschrijft de principes van de Claimcode 2019 (de “**Claimcode**”). Via dit compliance statement geven het bestuur en de Raad van Toezicht een toelichting op de manier waarop de Stichting voldoet aan en omgaat met de *best practice* beginselen. De principes worden hierna op volgorde behandeld.

Principe I – Naleving en handhaving van de Claimcode

De Stichting volgt Principe I van de Claimcode.

Principe I.1: Het bestuur schetst de hoofdlijnen van de governancestructuur jaarlijks, aan de hand van de principes uit de Claimcode, op een voor het publiek toegankelijk deel van de website van de Stichting. Het bestuur licht toe in hoeverre zij de in de Claimcode opgenomen bepalingen volgt. Voor zover de Stichting de Claimcode niet volgt, geeft het bestuur een toelichting waarom en in hoeverre zij afwijkt.

Principe I.2: Informatie over de governance en de naleving van de Claimcode publiceert het bestuur (mede) via dit compliance statement op de website van de Stichting. Bij eventuele wijziging van omstandigheden, wordt een aangepast compliance statement gepubliceerd.

De kernstructuur van de governance van de Stichting is dat zij een bestuur heeft en een Raad van Toezicht op grond van de statuten van de Stichting (“**Statuten**”, artikelen 5 en 10).

Het bestuur verschaft de Raad van Toezicht tijdig de voor de uitvoering van diens taak noodzakelijke gegevens (artikel 7 lid 3 Statuten). De Raad van Toezicht heeft een goedkeuringsrecht wat betreft een reeks aan belangrijke besluiten (artikel 10 lid 13 Statuten), houdt toezicht op het strategisch beleid van het bestuur, en geeft gevraagd en ongevraagd advies.

Bestuur en Raad van Toezicht komen ten minste twee maal per jaar bijeen in een gemeenschappelijke vergadering om de algemene lijnen van het gevoerde beleid en het in de toekomst te vormen beleid te bespreken. In de praktijk is er veelvuldig contact tussen bestuur en Raad van Toezicht.

De Stichting kan een raad van advies oprichten (artikel 14 Statuten). De intentie van de Stichting is om dit op termijn te doen.

Het bestuur kan één of meer directeuren benoemen en een directie vormen. Een dergelijke directie wordt vervolgens belast met de dagelijkse gang van zaken van de Stichting (artikel 7 lid 4 Statuten). Een dergelijke directie is thans nog niet opgericht.

Ten slotte wordt benoemd dat de twee oprichters van de Stichting als verdere *check and balance* binnen de governance enkele (bepaalde) statutaire rechten hebben. Het betreft het recht om (i) een bindende voordracht te doen wat betreft één enkel lid van de Raad van Toezicht (de voorzitter) indien er een vacature daarvoor is, (ii) in te stemmen met de profielschets die de Raad van

Toezicht opstelt voor zijn leden, (iii) deelname aan de werving- en selectiecommissie die wordt ingesteld door de Raad van Toezicht.

Principe I.3: Eventuele voorgenomen wijzigingen van de governance of de opvolging van de Claimcode zal het bestuur aan de Raad van Toezicht ter bespreking voorleggen. Op basis van de Statuten is de Raad van Toezicht bevoegd de statuten te wijzigen, en een dergelijke wijziging vergt een meerderheid van ten minste drie/vierde van de uitgebrachte stemmen in een vergadering van de Raad van Toezicht, waarin alle stemgerechtigde leden van de Raad van Toezicht aanwezig of vertegenwoordigd zijn (artikel 15.1 Statuten).

Principe II – Behartiging van collectieve belangen zonder winstoogmerk

De Stichting volgt Principe II van de Claimcode.

Principe II.1: Uit de governance van de Stichting volgt dat er geen natuurlijk persoon is, en ook niet een rechtspersoon is, die over het vermogen en inkomsten van de Stichting kan beschikken als ware het zijn of haar eigen vermogen en inkomsten. De Stichting heeft immers een tweehandtekeningenstelsel (artikel 8 lid 1 Statuten), en bovendien is er sprake van een Raad van Toezicht (artikel 10 Statuten) met diverse goedkeuringsrechten (artikel 10 lid 13 Statuten).

Principe II.2: De Stichting heeft geen winstoogmerk (artikel 3.1 en 3.4 Statuten). Uit de statutaire doelstelling (zie artikel 3 Statuten), de feitelijke werkzaamheden en de governance van de Stichting blijkt bovendien dat de Stichting handelt in het collectieve belang van de personen ten behoeve van wie zij krachtens haar statutaire doelstelling optreedt: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die direct of indirect op welke manier dan ook geschaad of benadeeld is door de (kinderopvang)toeslag(en)affaire (“**Toeslagenaffaire**” zie ook artikel 1 in samenhang met artikel 3 Statuten). De bestuurders, leden van de Raad van Toezicht en andere rechtstreeks of middellijk verbonden (rechts)personen en samenwerkingspartners hebben geen winstoogmerk bij de uitoefening van hun activiteiten.

Principe II.3: Artikel 16 lid 6 van de Statuten schrijft voor dat een eventueel batig saldo van de Stichting wordt besteed ten behoeve van een algemeen nut beogende instelling of van een buitenlandse instelling die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het algemeen nut beoogt. In de praktijk zal de Stichting, indien deze situatie zich voordoet, een algemeen nut beogende instelling trachten te vinden die de Gedupeerden ondersteunt.

Principe III – Externe financiering

De Stichting volgt Principe III van de Claimcode.

Het is op grond van de Claimcode toegestaan om ten behoeve van de statutaire werkzaamheden een overeenkomst aan te gaan met een solide externe financier.

De Stichting heeft echter géén financiering aangetrokken van een externe commerciële procesfinancier. De Stichting heeft in plaats daarvan afspraken gemaakt met de Nederlandse Staat. Op basis van die afspraken wordt de door SGH ontworpen herstelroute/schikkingsroute (de “**SGH-route**”) thans uitgevoerd. De schikkingsroute wordt uitgevoerd binnen de kader van de Wet hersteloperatie toeslagen en is in lijn met uitgangspunten van het civiele schadevergoedingsrecht. Onderdeel van de afspraken tussen partijen is dat de Nederlandse

Staat de SGH financiert op basis van een jaarlijks vast te stellen begroting, met daarin de posten die SGH nodig heeft om haar statutaire doelstellingen te verwezenlijken, en dus mede de SGH-route te verzorgen.

De Nederlandse Staat is volgens de Stichting niet op te vatten als een zuivere “*externe financier*” in de zin van de Claimcode. Toch wordt in het hierna volgende ingegaan op de uitwerking van Principe III, om transparantie te betrachten naar de groep wiens belangen de Stichting behartigt.

Principe III.1: Er waren geen redenen om af te zien van afspraken met de Nederlandse Staat, want er zijn geen redelijke twijfels over de kapitalisatie en reputatie van de Staat wat betreft doen van betalingen. Bovendien meent de Stichting dat het gepast is juist de kosten neer te leggen bij de Nederlandse Staat, als de verantwoordelijke voor de Toeslagenaffaire.

Principe III.2: In de afspraken tussen partijen is vastgelegd dat Nederlandse recht van toepassing is en er is een forumkeuze voor de Nederlandse rechter.

Principe III.3: De Stichting heeft nog de controle over haar schikkings- en eventuele (proces)strategie. Op basis van de afspraken tussen partijen is overigens reeds een deelschikking tot stand gekomen, op basis waarvan de SGH-route is ingesteld. In het kader van de gemaakte afspraken zal noodzakelijkerwijs afstemming plaats met de Nederlandse Staat als wederpartij in de (deel)schikkingsovereenkomst en het kader van de SGH-route.

Principe III.4: De advocaten van de Stichting zijn onafhankelijk van de Nederlandse Staat.

De Stichting schakelt overigens ook andere externe adviseurs in, met regelmatig brede activiteiten buiten het kader van de Toeslagenaffaire. Het is niet in alle gevallen billijk om te verwachten dat de betreffende adviseur (niet zijnde een advocaat) geen enkele opdracht meer aanneemt van de Nederlandse Staat gedurende het bestaan van de SGH-route. Om de onafhankelijkheid van dergelijke adviseurs tegelijk te verzekeren, gaat SGH met haar adviseurs de afspraak aan dat de adviseur het moeten melden als er werkzaamheden worden verricht voor de Nederlandse Staat die (i) de onafhankelijkheid van de adviseur kunnen bedreigen of (ii) op enige wijze te maken heeft met de Toeslagenaffaire. Na een melding door de adviseur stelt de Stichting vast of de adviseur nog kan worden ingeschakeld.

Principe III.5: De Nederlandse Staat heeft geen toegang tot de vertrouwelijke informatie die aan de Stichting toebehoort op basis van de overeenkomst tussen partijen.

Principe III.6: De overeenkomst tussen de Nederlandse Staat en de Stichting is gekoppeld aan het instellen van de SGH-route, zodat deze uitwerking van Principe III niet goed toepasselijk is op de zaak waar deze compliance statement ziet.

Principe III.7: De Stichting maakt via deze compliance statement bekend dat de Nederlandse Staat haar financiert, en wat de systematiek op hoofdlijnen is.

De systematiek is – kort gezegd – dat de Nederlandse Staat de kosten van de Stichting jaarlijks goedkeurt op basis van een begroting die de Stichting onafhankelijk opstelt en indient op basis van de gemaakte overeenkomst. De financiering door de Nederlandse Staat is onderdeel van de schikkingsroute die is opengesteld als (deel) van de oplossing voor de Toeslagenaffaire. De Nederlandse Staat ontvangt géén vergoeding ter compensatie van de financiering van SGH.

Principe III.8: De zogenoemde DVO tussen SGH en de Staat is openbaar gemaakt.

Principe IV – Onafhankelijkheid en vermindering van belangenverstrengeling

De Stichting volgt Principe IV van de Claimcode. Het bestuur van de Stichting is zo samengesteld dat de bestuursleden ten opzichte van elkaar, de Raad van Toezicht, de Nederlandse Staat en de Gedupeerden onafhankelijk en kritisch kunnen opereren.

Principe IV.1: Er zijn geen nauwe familiale, zakelijke of vergelijkbare relaties tussen bestuursleden en raad van toezichtleden (noch binnen de organen, noch tussen deze organen).

Principe IV.2: Alle leden van het bestuur en de Raad van Toezicht van de Stichting kunnen onafhankelijk en kritisch opereren.

Principe IV.3: De Stichting sluit verder geen overeenkomsten met natuurlijke of rechtspersonen waaraan een van de leden van het bestuur of Raad van Toezicht verbonden is.

Principe V – De samenstelling, taak en werkwijze van het bestuur

De Stichting volgt Principe V van de Claimcode. Het bestuur is evenwichtig samengesteld en is belast met het besturen van de Stichting. Het bestuur is onder meer verantwoordelijk voor de vaststelling en uitvoering van het (financieel) beleid en strategie gericht op het realiseren van de statutaire doelstelling. Het bestuur legt over het gevoerde beleid verantwoording af aan de Raad van Toezicht.

Principe V.1: De stichting heeft een bestuur bestaande uit vier natuurlijke personen: (i) Derk Jan van der Kolk, (ii) Rachèlle Nadine Henriëtte Spaan, (iii) Natasja Soemai en (iv) Herman Theodoor van der Meyden.

Principe V.2: Het bestuur beschikt over specifieke deskundigheid die nodig is voor een adequate behartiging van het statutair doel en de daarmee betrokken belangen, zodat het bestuur in staat is haar activiteiten naar behoren te vervullen.

In het kader van principe V en ook Principe IV.2, wordt opgemerkt dat bestuurders Natasja Soemai en Rachèlle Spaan - naast hun professionele expertise en ervaring - ook over zogeheten Bronexpertise beschikken. Aangezien zij zelf getroffen zijn door de Toeslagenaffaire, zorgen hun persoonlijke ervaringen voor een onontbeerlijke versterking van de expertise van het bestuur en is het ouderperspectief verankerd in de besluitvorming en de missie van de Stichting. Deze bestuurlijke borging van het ouderperspectief kan leiden tot het ontwerp en behoud van een procedureel rechtvaardige aanpak en een nauwe verbinding met getroffen ouders / herstelgerechtigden. Het gegeven dat de betrokken bestuurders getroffen ouder zijn is daarmee geen reden om te concluderen dat zij niet onafhankelijk en professioneel kunnen opereren naar de overtuiging van de Stichting.

Principe V.3 & V.4: Het bestuur en de Raad van Toezicht zorgen ervoor dat tevens voldoende juridische expertise en financiële expertise beschikbaar is binnen de Stichting.

Zo is Derk-Jan van der Kolk mede aangesteld vanwege zijn specifieke juridische deskundigheid. Hij is advocaat sinds 1986 en gespecialiseerd in (o.a. aansprakelijkheidsrecht en letselschade).

De heer Van der Kolk is eerder betrokken geweest als bestuurslid van VSSA (Stichting vergoeding schade slachtoffers schietincident Alphen aan den Rijn) en als bestuurslid van het DES Fonds en het Schadeloket Verzekeraars Chroom-g Tilburg.

De heer Herman van der Meyden zorgt voor specifieke financiële expertise binnen het bestuur. De heer Van der Meyden werkte 17 jaar voor Shell en was onder meer verantwoordelijk voor de financiële en business case planning van grootschalige energie projecten. De heer Van der Meyden en het bestuur worden bovendien bijgestaan door een cluster lead die zich richt op financiën, en de financiële structuur van de Stichting is ingericht door KPMG.

Natasja Soemai is voorzitter van de Stichting sinds november 2024. Zij was eerder als leidinggevende werkzaam bij de verzekeraar Allianz Direct en heeft specifieke kennis over de WFT Schade en Zorg. Daarnaast heeft zij aan de Universiteit van Amsterdam de opleiding Maatschappelijk Leiderschap afgerond. Mevrouw Soemai was eerder ook al betrokken bij de totstandkoming van de kindregeling.

Rachelle Spaan studeerde economie aan de Hogeschool InHolland en Fontys Opleidingen Groep Zeelandia. Daarnaast heeft zij aan de Universiteit van Amsterdam de opleiding Maatschappelijk Leiderschap afgerond. Mevrouw Spaan was initiatiefnemer van het College van Herstelexperts, het eerste gemandateerde burgerinitiatief vanuit beleid, wet en regelgeving in Nederland. Daarnaast richtte zij samen met number 5 foundation de organisatie number 90 in Almere op, een belangrijke bouwsteen die vooraf ging aan de oprichting van Stichting (Gelijk)waardig Herstel.

Principe V.5: In artikel 8 lid 1 Statuten is bepaald dat het bestuur de Stichting vertegenwoordigt. De bevoegdheid tot vertegenwoordiging komt mede toe aan twee bestuurders gezamenlijk.

Principe V.6: Het bestuur legt de balans, de staat van baten en lasten en de begroting ter goedkeuring voor aan de Raad van Toezicht (artikel 10 lid 13 Statuten).

Principe V.7: Het bestuur legt de voor de belangenorganisatie en haar belanghebbenden (mogelijk) ingrijpende besluiten ter goedkeuring voor aan de Raad van Toezicht op basis van artikel 10 lid 13 Statuten.

Principe V.8: De Stichting houdt een algemeen toegankelijke website in stand waarop het voor de Gedupeerden van belang zijnde informatie plaatst, waaronder de informatie die in Claimcode V.8 wordt genoemd.

Principe VI – Vergoedingen aan bestuurders

De Stichting volgt Principe VI van de Claimcode. De bestuursleden van de Stichting ontvangen een beloning die in redelijke verhouding staat tot de aard en intensiteit van hun werkzaamheden.

Principe VII – De Raad van Toezicht

De Stichting volgt Principe VII van de Claimcode. De Stichting heeft een Raad van Toezicht bestaande uit vier natuurlijke personen: (i) Gert-Jan Maarten Segers, (ii) Zahra Sebbar, (iii) Ference Keie Vardique Lamp en (iv) Lillian Marijnissen. De Raad van Toezicht heeft tot taak toezicht te houden op het beleid en de strategie van het bestuur en op de algemene gang van zaken in de stichting. De Raad van Toezicht geeft het bestuur gevraagd en ongevraagd advies.

Principe VII.1: De Raad van Toezicht vergadert zo vaak als nodig is, minimaal éénmaal per jaar, maar in de praktijk veelal tussen de 4 en 10 keer per jaar (artikel 11 lid 1 Statuten). Daarnaast komt de gemeenschappelijke vergadering van bestuur en Raad van Toezicht tenminste tweemaal per jaar samen (artikel 12 lid 1 Statuten).

Principe VII.2: De Raad van Toezicht is zodanig samengesteld dat de leden ten opzichte van elkaar en het bestuur en ten aanzien van de door de Stichting behartigde belangen, onafhankelijk en kritisch kunnen opereren.

Principe VII.3: Niet van toepassing, geen lid van de Raad van Toezicht is benoemd door een externe (proces)financier.

Principe VII.4 & VII.5: De Raad van Toezicht verzekert dat zij over voldoende geschikte specifieke ervaring en deskundigheid beschikt op juridisch en financieel gebied.

Binnen de Raad van Toezicht is het lid met specifieke financiële deskundigheid de heer Ference Lamp. Hij is thans managing director bij Bank of America en werkte eerder bij onder meer MeesPierson en als CGRO bij SNS Reaal heeft diepe financiële kennis.

Tevens heeft de Raad van Toezicht leden met relevante juridische kennis. De leden Gert-Jan Segers en Lilian Marijnissen zijn beide oud-Tweede Kamerleden (en tevens voormalig fractievoorzitters van hun respectievelijke partijen geweest). Als zodanig zijn zij beiden betrokken geweest bij de ontwikkeling (en aanpassing) van wetgeving. Bovendien hebben deze beide leden van de Raad van Toezicht kennis van de politieke en maatschappelijke ontwikkelingen, context en stakeholders die centraal staan in de Toeslagen crisis, en kunnen met hun ervaring en expertise waardevolle bijdrage leveren aan het verwezenlijken van het statutair doel van de Stichting.

Zahra Sebbar is tevens jurist. Zij studeert Public International and European Law alsmede Publiek Staats- en Bestuursrecht aan de Universiteit van Amsterdam. Mevrouw Sebbar is als kind en jongere getroffen door de Toeslagenaffaire en was zelf één van de jongeren die deelnam aan dialoogsessies rondom de kindregeling in 2021.

Principe VII.6 : De Raad van Toezicht kan, voordat hij goedkeuring verleent aan de jaarstukken, een registeraccountant of andere deskundig in te schakelen om de jaarstukken te laten onderzoeken, want de Raad van Toezicht heeft het recht om zich voor rekening van de Stichting te doen bijstaan door deskundigen (artikel 10 lid 10 Statuten).

Principe VII.7: De Raad van Toezicht stelt jaarlijks een document op waarin hij op hoofdlijnen verantwoording aflegt over het gevoerde toezicht. Dit verslag is opvraagbaar via de website van de Stichting.

Principe VII.9: De gemeenschappelijke vergadering heeft vastgesteld dat de Raad van Toezicht geen bezoldiging ontvangt. Er zijn ook geen vacatiegelden van toepassing. Raad van Toezicht leden kunnen wel aanspraak maken op vergoedingen voor daadwerkelijke kosten voor het bijwonen van vergaderingen op declaratiebasis.